

Quæ illi alta pax ē ⁊ secura etiā trāq̄litas vt dū illi a
mal' vicunt. ab istis at mala vicant. **H**ec ḡ si studē cu
raueri. let' et intrepid' finē tui curs' expectab' **Tri-**
sticiā hui' mūdi hilaris despicias **E**t tumultuosa ex-
pectabis q̄et' **E**t ad extrema secur' p̄perabis.

Hic p̄r ondit' Sen' q̄ siima req̄es ⁊ alta pax seu secura trāq̄litas
illi hoī existit videlz iusto q̄ tacēda tacet ⁊ loquēda loquit' **E**t cū mali
hoies su panē a malis tūc ipe oīa superat mala **E**t ḡ ifert seneca **S**i
iust' curā habuerit i studēdo et retinēdo ea q̄ dicta sūt de iustitia **I**ste tu
tus ⁊ let' expectare p̄t terminū sue vite **E**t oīa h' mūdi refurat videlz
eristitiā ⁊ miseros sustinet ⁊ q̄dē tur' ad extrema vite sue **N**ā iustitia
s'z Mercuriū ē vocatio dei **C**ū at illa duo officia frinet q̄ possit **A**ccāq̄
in li. de p̄o cultu dei videlz p̄sūgi deo et hoī. p̄mū videlz deo p̄sūgi res
ligio nūcupat' **S**ecūm at hūanitas est secura et hilariter p̄perare p̄t ad
extrema iudicia p̄t iustitiā homo res.

De mēsurā ⁊ modera^{tionē pru-}
^{dentic}

Hic ḡ iustitūōib' he q̄tuor virtū spēs p̄cēm te fa-
ciūt viz **S**i mēsurā rectitudis hāz eā vniē di-
fine fuaber'. **N**ā si prudētia t̄mōs suos excedat calli-
d' pavid' acūmīs eris īgenij. inuestigator latentium
q̄licūq̄ noxiāz ostentator: vocaberis inimic'. timid'
suspicionib' attent' sp̄ aliqd̄ timēs. sp̄ aliqd̄ q̄rēs
semp̄ aliquid existimās **E**t subtilissimas suspicio-
nes tuas ad reprehensionē alicui' impingēs. admistr
so notaberis digito. astu plen' versipellis simplicita-
tis inimic'. contēplatorq̄z culparū et postremo vno
nomine a cūctis mal' vocaberis homo.

Postq̄ Seneca determinauit specificē ⁊ singulari de q̄tuor virtū
b' cardinalib' videlz de prudētia magnanimitate. **S**ancitia ⁊ iustitia
hic p̄r post epilogationē hāz virtū **E**t h' p̄t meliōrē habendam
memoria **E**t p̄mo post recapitulatiōē prudētie **S**ecūo magnanimitatē
Tertio p̄ncipiē **Q**uarto iustitiē **E**t p̄res parebūt p̄ ordinē i. p̄cessu līe
c. iij

Epilogando dicit sic his Institutionibus etc. qui diceret quod ille quatuor virtutes cardinales cum officiis carum facit te vix felicem et perfectum et hoc est verum si viues secundum mensuram rectitudinis. vñ Seneca in epistola lxxxviii. ad Lucillum hec inquit hoc optimum habet se generosum animum quod excitat ad honestam magnamque rem spem ad se vocat et attollit. Vocales quod natura nos edidit sed ratione imperfecta dedit quod virtutibus et scientiis perfici potest. Virtutibus et moribus sunt. et perficitur. ut dicit Polyrates li. v. et Aug. de civitate dei li. ij. cap. xxi. Narrat istud versus Horibus antiquis res stat romana virtusque. Qui nihil aliud preceperit nisi quod ille quod modum suae virtute et perseverat ille omnia bene ratio. quod amatorem cupit esse virtus speculator ne finis excedat. Quia quod excedit finis prudentie ille erit callidus et esse pavidus ut patet in ista. Et postremo ab omnibus hominibus vno nomine quod dicitur.

In has ergo maculas prudentia immoderata producit Quicquid in ea mediocriter laute persistit nec obtusum habet in se aliquid nec versutum.

Hic primum Seneca conclusivè ostendit quod si quis immoderatam prudentiam sequitur ille sciat quod in has maculas. et in hec vicia iam dicta labitur. Qui autem mediocriter in ea consistit hoc est modum suaverit ille nihil sustulit nec obtusum habet. Nam ipsa ut dicitur Platinus philosophus in libro quod scripsit de moribus est ad rationem norma quod cogitat et agit singula perseverare. ac nihil propter rectum facere. ut le hūanis actibus quod diuinis arbitriis providere.

De moderanda fortitudine

Magnanimitas autem si ex modum suum se extollat facit et vix minacem iratum turbidum inquit. Et in quoscumque extollentias dictorum a factorum neglecta honestate festinum. Qui momentis omnibus supercilium erigens ut bestiarum etiam deridet. Nam quæta excitat. alium ferit. alium fugat.

Hic Seneca post recapitulationem magnanimitatis. Volens si quis autem extra modum se extollat tunc ipsa facit vix superbam. Superbum autem est ille quod vix deridet. cupit. Etiam vix minacem et iratum. Irato autem spiritus inest angustia furor. ut inquit Aristoteli li. ij. Foram mentem precipitat. ira animum perturbat. sensum non facit discernere vix. ut dicitur in philosophia poetarum li. iij. capit. vi. et etiam vix inderum facit quod hominem repentinum vel velocem in quoscumque extollentias duorum vel factorum. postposita tamen honestate. Qui autem modum non servat ille semper deridet et subsummat alios movendo oculos suos propter curiositate. Non deridet et subsummat est. tanquam crudelis homo.

Sed quis audax impugnator sit tamen in rebus extra se